

AIKIKAI SRBIJA JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

DRUŠTVO ZA TRADICIONALNU JAPANSKU KULTURU - AIKIKAI SRBIJE

合気会セルビア

AIKIDO

ISSN 2406-2359

BILTEN

AIKIDO BILTEN BR. 19

合気道

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

bilten 19 2020.pdf

AIKIDO BILTEN BROJ 19

DRUŠTVO ZA
TRADICIONALNU
JAPANSKU KULTURU
- AIKIKAI SRBIJE
BEOGRAD

UREDNIK:
SAŠA OBRADOVIĆ

DIZAJN, NASLOVNA
STRANA I DTP:
SAŠA OBRADOVIĆ

ŠTAMPA:
"SAPIENT GRAPHICS",
BEOGRAD

TIRAŽ 50 KOM.

DECEMBAR 2020.

ISSN 2406-2359

PRVI BROJ
AIKIDO BILTENA
JE IZAŠAO AVGUSTA
2000. GODINE.

SADRŽAJ

Sadržaj	3
Dođoi i klubovi Aikikai Srbije 2020.	4
DEŠAVANJA 2019.	6
Godina 2019. - pregled seminara, aikido škola, demonstracija	7
Polaganja za kyu i dan u 2019.	11
Program za kyu i dan pojaseve Aikikai Srbije	16
Uslovi za kyu i dan pojaseve Aikikai Srbije	18
AIKIDO	19
„Radije ga vidim kao ljudsko biće”, Jošimitsu Jamanda	21
„Izbor partnera”, Kazuo Čiba	27
„Od čoveka čoveku”, Saša Obradović	29
„Profesor”, Đorđe Zeković	34
„Sve dok dišem”, Nataša Sretenović	36
„Nepomična mudrost”, Tajszen Dešimaru	38
„Putopis kroz budućnost i tradiciju”, Duško Kulačin	40

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

BEOGRAD I ZEMUN

• **AD „ZEMUN”**
OŠ “Gavrilo Princip”
Krajiška 34,
Zemun
tel: 069 125.10.71
e-mail: aikikai.serbia@gmail.com
Saša Obradović 6.dan, Shidoin
Katarina Obradović 4.dan, Fukushima

• **AD „YAMATOKAN”**
CBS “Zvonko Osmajlić”
Kondina 18,
Beograd
tel: 064 129.17.99
e-mail: yamatokan@gmail.com
Predrag Tadić 4.dan, Shidoin

• **AD „Sakura”**
SC “Pinki”
Gradski park 2,
Zemun
tel: 069 125.10.70
e-mail: sakura.knjige@gmail.com
Katarina Obradović 4.dan, Fukushima

BIJELJINA, BIH

• **AK „YOSHINKAN”**
OŠ “Sveti Sava”,
Svetog Save 28,
Bijeljina, Bosna i Hercegovina
+387 65 355.573
e-mail: aikido.yoshinkan_bn@yahoo.com
Vedran Hodžić, Sho dan

BELA CRKVA

• **AK „ALFA”**
OŠ “Dositej Obradović”,
Bela Crkva
tel: 062 196.7770
e-mail: markobc@live.com
Marko Bojat, Sho dan

BEŠKA

• **AD „YUUGEN”**
OŠ “Braća Grulović”
Beška
tel: 064 48.00.624
e-mail: ak.yuugen@gmail.com
Stefan Doronjski, Sho dan

KRUŠEVAC

• **AD „KRUŠEVAC”**
“Medicinska škola”,
Kruševac
tel: 064 19.67.424
e-mail: aikidokrusevac@gmail.com
Zoran Lukić 3.dan, Fukushima
Srđan Matić 3.dan
Milan Milanović 2.dan

MEROŠINA

• **AD „TAKA”**
Dom kulture,
Merošina
tel: 064.63.90.038
e-mail: aikido.taka@gmail.com
Milan Bošković 4.dan, Fukushima

NOVI SAD

• **AD „BUDOKAN”**
Heroja Pinkija 2,
Novi Sad
tel: 063 523.779
e-mail: aikido@ak-budo.com
Duško Kulačin 4.dan, Shidoin

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

DOĐOI I KLUBOVI AIKIKAI SRBIJE 2020.

UGLJEVIK, BIH

- **AK „YOSHINKAN”**
Svetog Save b.b.
(čitaonica novo naselje)
Ugljevik, Bosna i Hercegovina
+387 65 355.573
e-mail: aikido.yoshinkan_bn@yahoo.com
Vedran Hodžić, Sho dan

LUKAVAC, BIH

- **Društvo za tradicionalnu japan-
sku kulturu „Aikikai” u BiH**

Februara 2013. god. „Aikikai Srbije” i „Aikikai u BiH” su potpisali sporazum o tehničkoj saradnji. Sporazum je potvrdio vezu između AK „Garda” iz Lukavca i Aikikaija Srbije koja datira od 2006. godine.

tel: +387 61.063.805
e-mail: aikidobih@gmail.com
www.aikido.com.ba

MARIBOR, SLOVENIJA

- **Aikido društvo „1994 Maribor”**

Od 25. juna 2016. godine „Aikido društvo 1994 Maribor” iz Slovenije je tehnički priključeno Aikikaiju Srbije.

tel: +386 41.41.6984
e-mail: info@aikido-maribor.si
www.aikido-maribor.si

- **AD „MARKO”**
Đorđa Nikšića Johana 11,
Novi Sad
tel: 062 107.00.17
e-mail: akmarkons@gmail.com
Nikola Marčetić 2.dan

POŽAREVAC

- **AD „DAITOKAN”**
KSC „Požarevac”
Partizanska 1,
Požarevac
tel: 063 493.888
e-mail: daitokan@hotmail.com
Aleksandar Punoš 4.dan, Fukushidoin

NIŠ

- **AD „I.K.E.D.A.”**
„Kuća za decu i mlade”
Kej kola srpskih sestara 39,
Niš
tel: 063 10.45.269
e-mail: ikedanis@gmail.com
Igor Strahinić 5.dan, Shidoin
Vesna Strahinić 2. dan

- **AD „SENSEI”**
SC „Čair”, 9. brigade,
Niš
tel: 063 109.77.96
e-mail: sensei_taske@yahoo.com
Ivan Tašić 4.dan, Shidoin
Milena Ćirić, 1. kyu

- **AD „TAKA”**
CONTINUUM DANCE THEATRE
Duvanište, Filipa Filipovića 74,
Niš
tel: 064.63.90.038
e-mail: aikido.taka@gmail.com
Milan Bošković 4.dan, Fukushidoin
Dejan Žikić 2.dan

SOKO BANJA

- **AD „OZREN”**
OŠ „Mitropolita Mihajla”,
Sokobanja
tel: 063 80.14.744
e-mail: nikola.ivanovic@gmail.com
Nikola Ivanović 2.dan
Milan Jazbinšek Sho dan

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

2019. aprilski seminar u Novom Sadu

DEŠAVANJA 2019.

40 godina (1980-2020.) AD "Zemun"

Četrdeset je godina prošlo od prvog aikido treninga u Zemunu.

Nemoguće je u nekoliko pasusa pomenuti sve ljude i sve događaje u ovako dugom periodu.

Osnivač i prvi trener kluba bio je Njegoš Đaković danas instruktor AK "Istok" iz Beograda. Njegoš je imao talenat da ljude motiviše i veže za sebe i svi smo ga smatrali učiteljem i prijateljem.

Od 1980. počeli su da vežbaju Radojica Mirković, danas 5.dan i Zoran A. Stančević 2.dan; početkom 1982. počinje da vežba i Renata Macko, danas gospođa Jocić 6.dan.

Od oktobra 1982. počinju sa treninzima Novak Jerkov i Saša Obradović, nekoliko meseci kasnije im se pridružuje i Mire Zloh 5.dan.

Februara meseca 1988. Saša Obradović i Zoran Stančević polazu za Sho dan na ispitu u

Beogradu pred Fuđimoto senseijem i postaju prve Yudanshe koji su dobili dan pojas - 8 godina od osnivanja dođoa. Godinu i po kasnije, leta 1989. godine na seminaru na Krku u Hrvatskoj, isti pojas dobijaju Novak Jerkov danas 5.dan i Dragana Đaković danas sa istim pojasom.

Od 1987. u kontinuitetu treninge u dođou vodi Saša Obradović, danas 6. dan.

Tokom minulih godina pedest troje naših članova i članica je položilo na ispitima za dan pojasove, još desetak zemunaca su dan dobili u okviru drugih dođoa nakon odlaska od nas.

Najvažniji događaji koji su se nizali bili su čvrsto decenijama vezivani za organizacije čiji smo bili članovi, od početka za Aikido društvo "Beograd", zatim Jugoslovensku aikido federaciju - Aikikai Jugoslavija, osnovanu 1993. u Zemunu i na pos-letku za Aikido federaciju Srbije - Aikikai Srbije organizaciju koja ju je delimično nasledila 2001. godine.

Počela je era Reiwa (令和)

Odlukom cara Akihita da abdicira završen je 30. aprila 2019. **Heisei** (znači postizanje mira) period njegove vladavine započete 1989. godine

Nova era zove se **Reiwa** (znači lepa harmonija). To ime je uzeto iz strofe o cvetu višnje iz najstarije japanske zbirke pesama Manjošu iz 8. veka.

Hombu diplome za dan pojaseve koje se dobijaju od 1. maja 2019. imaju u datumu prvu godinu nove ere, novog doba vladavine 126. cara Japana Naruhita kao godinu izdavanja.

20 godina (2001-2021.) Aikikai Srbije

Velikih dvadeset godina od osnivanja Aikikai Srbije januara 2001. biće tema narednog 20-tog broja aikido biltena.

Podsećanje na burne događaje, na nastanak i na tada neizvesnu budućnost, na doba saradnje sa UKA šihanima, na godine saradnje sa Japanskom ambasadom i na najveću donaciju nekoj aikido organizaciji od strane Japana do danas traže poseban prostor.

Waka sensei u Budimpešti 2019.

Dana 15 i 16. juna 2019. održan je seminar sa Waka Senseijem Hombu Dojo Cho-om Mitsuteru Uešibom u Budimpešti na kome

je pored nekoliko stotina drugih učesnika iz petnestak zemalja prisustvovalo i nas desetero iz Aikikai Srbije.

Seminar je bio u sklopu proslave 150 godina od uspostavljanja diplomatskih odnosa između Mađarske i Japana, događaja koji

se odigrao svega trinaest godina pre uspostavljanja diplomatskih odnosa između Srbije i Japana između Kralja Milana Obrenovića i Cara Mucuhita, kasnije nazvanog kao i era Meiđi.

Duško Kulačin u Japanu 2019.

O putu za Japan u proleće 2019. godine, o zemlji, ljudima, aikidou i učešću na "57th All Japan Aikido demonstration" pročitajte u putopisu u ovom biltenu napisanim od strane domaćeg pustolova.

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

• Seminar u Nišu 2019. AD "IKEDA"	26. januar 2019.	Niš	I. Strahinić 5.dan
• Ispit u Beškoj 2019. AD "Kaizen"	9. februar 2019.	Beška	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Beloj Crkvi 2019. AK "Alfa"	10. februar 2019.	Bela Crkva	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Požarevcu 2019. AD "Daitokan"	16. februar 2019.	Požarevac	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Kruševcu 2019. AD "Kruševac"	22. februar 2019.	Kruševac	I. Strahinić 5.dan
• Ispit u Bijeljini 2019. AK "Yoshinkan"	17. mart 2019.	Bijeljina, BiH 	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Novom Sadu 2019. AD "Budokan"	6. april 2019.	Novi Sad	S. Obradović 6.dan, D. Kulačin 4.dan
• Seminar u Negotinu 2019. AK "Hajduk Veljko"	20. april 2019.	Negotin	S. Obradović 6.dan

• Ispit u Beškoj 2019. AD "Kaizen"	1. jun 2019.	Beška	S. Obradović 6.dan
• 7. aikido seminar "Aikikai u BiH"	8-9. jun 2019.	Sižje, Lukavac, BiH 	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Nišu 2019. AD "Sensei"	9. jun 2019.	Niš	I. Tašić 4.dan
• Seminar u Nišu 2019. AD "Ikeda"	15. jun 2019.	Niš	I. Strahinić 5.dan
• 120 godina diplomatskih odnosa Mađarske i Japana	15 - 16. jun 2019.	Budimpešta, Mađarska 	Mitsuteru Ueshiba Dojocho
• 2. seminar na Katai Salašu	17 - 22. jun 2019.	Mali Idoš	D. Kulačin 4.dan

• Seminar u Beloj Crkvi 2019. AK "Alfa"	7. jul 2019.	Bela Crkva	S. Obradović 6.dan
• 18. letnja aikido škola Aikikai Srbije 2019.	22 - 28. jul 2019.	Vrnjačka Banja	S. Obradović 6.dan

• Seminar u Bijeljini 2019. AK "Yoshinkan"	27. oktobar 2019.	Bijeljina, BiH 	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Novom Sadu 2019. AD "Budokan"	16. novembar 2019.	Novi Sad	S. Obradović 6.dan, D. Kulačin 4.dan
• Seminar u Požarevcu 2019. AD "Daitokan"	7. decembar 2018.	Požarevac	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Nišu 2019. AD "Sensei" i AD "Ozren"	22. decembar 2019.	Niš	I. Tašić 4.dan
• 19. zimski seminar Aikikai Srbije 2019.	28-29. decembar 2019.	Zemun	S. Obradović 6.dan, M. Zloh 5.dan

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

18. letnja aikido škola Aikikai Srbije 2019.

Na tradicionalnom sedmodnevnom seminaru je po običaju veći deo treninga bio posvećen štapu i maču, ponajviše vežbi u paru štapom koja godinama u programu za 4.dan nosi misteriozno ime "Vrnjačka Banja 2003, 2012.". Posle toliko proteklih godina i mi smo sazreli za vežbu koja je rasla i razvijala se zapravo deceniju ranije pre naših letnjih seminara.

Velika škola štapa Čibe senseija zaslužila je da bude deo našeg kursa, verujem se da smo je i mi

bili dostojni ali i da ju je instruktor koji je vodio seminar shvatio na pravi način.

Letnja škola je odžana po idalnom vremenu koje smo iskoristili za tradicionalni izlet na Goč. Posetili smo i srednjevekovnu tvđavu Koznik na Plešu nastalu u decenijama pred Kosovsku bitku, naseljenu i vekovima nakon nje. U isto to vreme u XIV i XV veku daleko na istoku besneli su građanski (a koji drugi) ratovi i glad u celom Japanu. U čudesnom kraju oko Vrnjačke Banje, Aleksandrovca i Kruševca takve gladi nikad bilo nije - bitaka je bilo mnogo više.

19. zimski aikido seminar Aikikai Srbije 2019.

Tradicionalni zimski seminar održan je vikend pred novu godinu u dođou AD "Zemun" i okupio je preko 60 učesnika iz zamalo svih naših dođoa, učesnike iz Srbije, BiH, Crne Gore i Engleske.

Mnogo sati vežbanja i dva instruktora u punoj snazi, ozbiljnih životnih i zrelih aikido godina, trudili su se da seminar učine nezaboravnim što će sigurno i biti kandidatima koji su uspešno položili za dan pojaseve na ispitu održanom u okviru njega.

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

POLAGANJA ZA KYU I DAN POJASEVE

1. AD "IKEDA"

Niš, 26. 1. 2019.

ispitivač: Igor Strahinić

- 1.KYU: Uroš Stojković, Milica Milutinović
- 2.KYU: Dejan Jovančić
- 3.KYU: Nikola Mladenović, Iva Stević
- 5.KYU: Danica Nikolić, Kosta Gocić, David Pavlović, Branislav Petrović
- 6.KYU: Bojan Stamenković
- 12.KYU: Stefan Radivojević

2. "Zemun"

Zemun, 29. 1. 2019.

ispitivač: Katarina Obradović

- 8.KYU: Dragan Maljković

3. AD "Yuugen"

Krčedin, 9. 2. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

- 2.KYU: Jelena Zlatar, Ivan Laholat
- 3.KYU: Vukašin Maravić
- 6.KYU: Nenad Mutić, Ivan Kadvanj

4. AK "Alfa"

Bela Crkva, 10. 2. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

- 5.KYU: Vuk Ilić
- 6.KYU: Irena Ilić, Saša Đurković
- 7.KYU: Aleksa Irović, Maja Paunović
- 11.KYU: Marija Paunović, Nikola Vitomirov

5. "Kruševac"

Kruševac, 22. 2. 2019.

ispitivač: Zoran Lukić

- 4.KYU: Milan Ješić, Snežana Miletić, Jovana Miletić Strahinja Dačković, Valentina Živković
- 5.KYU: Andrej Trifunović, Mihajlo Blagojević, Iva Milić, Elena Cakić, Goran Milić
- 6.KYU: Ana Vuković, Jovan Mitić, Andrej Milić, Ognjen Manaskovski

6. "Zemun"

Zemun, 28. 2. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

- 5.KYU: Filip Novaković

7. AD "Yamatokan"

Beograd, 5. 3. 2019.

ispitivač: Predrag Tadić

- 3.KYU: Đorđe Čađenović
- 4.KYU: Jane Asov

8. AD "Sensei"

Niš, 10. 3. 2019.

ispitivač: Ivan Tašić

- 4.KYU: Pavle Marjanović
- 6.KYU: Aleksandra Arsić, Milena Đorđević
- 10.KYU: Dimitrije Petković, Strahinja Kosanić
- 11.KYU: Đurađ Kosanić
- 12.KYU: Natalija Petković

9. AD "Yoshinkan"

Bijeljina, BIH, 17. 3. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

- 1.KYU: Đorđe Mirković
- 2.KYU: Zoran Mijić
- 3.KYU: Mile Stevanović
- 6.KYU: Ljubo Škiljević
- 7.KYU: Konstantin Ostojić
- 8.KYU: Vuk Gajić, Andrej Bogdanović
- 9.KYU: Mihajlo Stevanović, Nikola Azić
- 10.KYU: Vuk Stojanović

10. AD "Budokan"

Novi Sad, 6. 4. 2020.

ispitivač: Duško Kulačin

- 2.KYU: Anđela Znić, Slobodan Momčilović
- 3.KYU: Dora Tot, Aleksandar Bošković
- 4.KYU: Sanja Simić, Aljoša Vrhovac
- 5.KYU: Viktor Mesaroš, Milan Jovanović, David Tot, Tara Živojinov, Sonja Znić, Mateja Milin, Dušan Georgijev
- 6.KYU: Maša Delić, Marko Rakočević, Ognjen Inić, Ognjen Morokvašić, Jana Popović, Dane Zivlak, Anđela Nenadović, Čedomir Dejanović
- 7.KYU: Filip Ajduković, Dragana Aleksić
- 8.KYU: Vukman Blažević, Katarina Čiča

9.KYU: Marko Kulačin

11.KYU: Pavle Beljanski, Vukosava Vlajić, Vukašin Milović

12.KYU: Tara Obradović

13.KYU: Dušan Marinković, Pavle Zdravković, Milutin Vukobratović, Mario Dudok

11. AD "Budokan"

Novi Sad, 13. 4. 2020.

ispitivač: Duško Kulačin

- 6.KYU: Marko Jovanović
- 8.KYU: Jovana Švonja
- 9.KYU: Sara Jovanov

12. AD "Budokan"

Novi Sad, 20. 4. 2018.

ispitivač: Duško Kulačin

- 6.KYU: Maja Avramov

13. AD "Daitokan"

Požarevac, 23. 4. 2019.

ispitivač: Aleksandar Punoš

- 2.KYU: Nikola Radosavljević
- 4.KYU: Marta Milošević
- 5.KYU: Milica Stanković, Nermin Balić
- 6.KYU: Anđela Jankov, Petar Milikić, Ljubica Ilić, Stefan Vučković,
- 8.KYU: Marko Ilić
- 9.KYU: Mihajlo Balić
- 11.KYU: Dušan Stanković

14. "Kruševac"

Kruševac, 14. 5. 2019.

ispitivač: Zoran Lukić

- 4.KYU: Anastasija Đurović, Valentina Ješić
- 5.KYU: Jovan Mitić
- 6.KYU: Miloš Vasić, Iva Vukanović, Neda Bacić, Sava Trboljevac, Zvezdana Mitrović

2019.

	2014.		2015.		2016.		2017.		2018.		2019.	
	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan
1."Zemun", Zemun	4	34	4	25	4	23	4	35	3	31	6	32
2."IKEDA", Niš	3	31	3	18	2	11	2	25	2	44	2	26
3."Daitokan", Požarevac	2	15	3	18	2	20	2	20	1	10	1	11
4."Sensei", Niš	2	38	3	33	2	19	2	21	2	20	3	29
5."Taka", Niš i Merošina	4	47	2	40	2	39	1	22	3	29	1	8
7."Kruševac", Kruševac	2	29	2	52	3	39	2	12	2	34	3	34
8."Yamatokan", Beograd	2	3	1	2	3	6	2	8	1	2	3	10
9."Budokan", Novi Sad	2	101	2	115	2	107	3	104	4	81	4	72
10."Alfa", Bela Crkva	1	6	1	6	2	4	1	4	2	16	2	12
11."Ozren", Soko Banja	2	21	3	8	0	0	3	11	2	8	2	3
12."Marko", Novi Sad			1	2	1	4	2	6	2	9	1	2
13."Yoshinkan", Bijeljina, Ugljevik BIH									1	13	1	10
15."Yuugen", Beška									0	1	2	10
16."Hajduk Veljko", Negotin											1	2
DAN pojedini:	4	19	3	15	2	18	3	22	3	22	2	14
Ukupno:	61	581	45	456	30	335	36	356	33	330	34	261

* u tabeli su date vrednosti vezane samo za aktivne dođoe

15. AD "Marko"

Zemun, 19. 5. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

4.KYU: Marko Marčetić

5.KYU: Zoran Segić

16. AD "Taka"

Niš, 26. 5. 2019.

ispitivač: Milan Bošković

3.KYU: Nina Đorđević

4.KYU: Jovana Miletić

5.KYU: Danica Janković, Uroš Miladinović

6.KYU: Zvezdana Janković, Andrijana Krstić,
Luka Milić, Pavle Andreić

17. AD "Yuugen"

Krčedin, 1. 6. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

1.KYU: Ivan Laholat, Uroš Batalov, Jelena Zlatar

5.KYU: Ivan Kadvanj

12.KYU: Andrej Kadvanj

18. AD "Ozren"

Niš, 9. 6. 2019.

ispitivač: Ivan Tašić

3.KYU: Vuk Vasić

5.KYU: Dimitrije Dinić

www.aiki.rs

19. AD "Sensei"

Niš, 9. 6. 2019.

ispitivač: Ivan Tašić

2.KYU: Aleksandar Jovanović

5.KYU: Aleksa Tašić, Vuk Vasković, Dunja Živković,
Tamara Gligorijević, Milena Đorđević

6.KYU: Mihajlo Avramović

8.KYU: Bogdan Marković

9.KYU: Dimitrije Petković

10.KYU: Ognjen Mitić

11.KYU: Natalija Petković

20. AD "IKEDA"

Niš, 15. 6. 2019.

ispitivač: Igor Strahinić

1.KYU: Milena Gocić, Dejan Jovančić

2.KYU: Iva Stević

3.KYU: Velimir Cekić

4.KYU: Danica Nikolić, David Pavlović, Kosta Gocić

5.KYU: Danilo Strahinić

6.KYU: Jovan Veljković, Lenka Mirković,
Ognjen Avramović, Vasilije Avramović

11.KYU: Nikola Strahinić

12.KYU: Vasilije Kaličanin

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

21. AD "Yamatokan"

Beograd, 18. 6. 2019.

ispitivač: Predrag Tadić

- 1.KYU: Luka Rubinjoni
- 5.KYU: Relja Karanović, Vladislav Arsov
- 6.KYU: Milica Mitić, Milan Lukić

22. "Zemun"

Zemun, 23. 6. 2019.

ispitivač: Katarina Obradović

- 7.KYU: Dragan Maljković
- 9.KYU: Dušan Dašić, Vukašin Dašić, Damjan Dašić,
Stefan Brvar, Balša Pejović
- 11.KYU: Anđelika Popović

23. "Zemun"

Zemun, 30. 6. 2019.

ispitivač: Katarina Obradović

- 1.KYU: Bojan Jeftić
- 2.KYU: Anastasija Petrović, Mihajlo Ivanović
- 5.KYU: Aleksandra Đonić

24. AK "Alfa"

Bela Crkva, 7. 7. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

- 5.KYU: Irena Ilić
- 6.KYU: Aleksa Irović, Maja Paunović
- 10.KYU: Marija Paunović, Nikola Vitomirov

25. "XVIII letnja aikido škola 2019."

Vrnjačka Banja, 27. 7. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

- 4.DAN: Katarina Obradović
- 3.DAN: Vladislav Jokić
- 2.DAN: Dušan Obradović, Darko Novaković,
Dragan Jandrić
- 1.DAN: Vojislav Jakšić, Luka Kostić

26. AD "Budokan"

Novi Sad, 16. 11. 2019.

ispitivač: Duško Kulačin

- 1.KYU: Filip Vukićević
- 2.KYU: Dora Tot
- 3.KYU: Aljoša Vrhovac
- 4.KYU: Bojan Kurbalija, Viktor Mesaroš,
Tara Živojinov
- 5.KYU: Čedomir Dejanović, Anđela Nenadović,
Marko Jovanović, Maša Delić, Jana Popović,
Maja Avramov, Ognjen Inić
- 6.KYU: Dragana Aleksić, Denis Kibis, Filip Ajduković
- 7.KYU: Vukman Blažević, Katarina Čiča, Mia Mićin,
Vanja Prusina
- 8.KYU: Marko Kulačin, Sara Jovanov, Luka Bebić
- 10.KYU: Iskra Ludoški, Luka Đurđevac
- 11.KYU: Tara Obradović
- 12.KYU: Pavle Zdravković
- 13.KYU: Bjanka Ludoški
- 15.KYU: Lazar Đurđevac, Mihajlo Gligorić,
Milica Aleksić

27. "Zemun"

Zemun, 17. 12. 2010.

ispitivač: Katarina Obradović

- 8.KYU: Vukašin Dašić, Damjan Dašić, Andrea Medić
- 10.KYU: Anđelika Popović, Mia Randelović
- 12.KYU: Mihajlo Obradović

28. AD "Ozren"

Niš, 22. 12. 2019.

ispitivač: Ivan Tašić

- 5.KYU: Jovan Jovanović

www.aiki.rs

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

29. AD "Sensei"

Niš, 22. 12. 2019.

ispitivač: Ivan Tašić

- 5.KYU: Mihajlo Avramović
- 6.KYU: Teodora Ranković
- 7.KYU: Bogdan Marković
- 8.KYU: Dimitrije Petković, Đorđe Stanić
- 9.KYU: Ognjen Mitrović
- 10.KYU: Natalija Petković, Mateja Ljubisavljević
- 12.KYU: Matija Bošković, Sara Ivanović

30. AD "Yamatokan"

Beograd, 24. 12. 2019.

ispitivač: Predrag Tadić

- 4.KYU: Vladislav Arsov
- 5.KYU: Milica Mitić
- 6.KYU: Elena Đorđević

31. "Kruševac"

Kruševac, 27. 12. 2019.

ispitivač: Zoran Lukić

- 1.KYU: Milan Dimitrijević
- 2.KYU: Aleksandar Đuričić
- 3.KYU: Slobodan Petrović, Aleksandar Josijević,
Strahinja Dačković
- 4.KYU: Andrej Trifunović, Goran Milić, Elena Cakić,
Jovan Mitić, Iva Milić
- 5.KYU: Andrej Milić, Ana Vuković
- 6.KYU: Jovana Dimitrijević

32. AK "Hajduk Veljko"

Zemun, 28. 12. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

- 1.KYU: Anita Gavrilović

33. AD "Zemun"

Zemun, 28. 12. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

- 1.KYU: Jarmila Ivanović
- 4.KYU: Aleksandra Đonić, Filip Novaković
- 5.KYU: Ana Medić, Aleksa Medić
- 6.KYU: Goran Matejić, Dejan Ranđelović,
Sunčica Kokotović

34. "XIX zimski aikido seminar 2019."

Zemun, 29. 12. 2019.

ispitivač: Saša Obradović

3.DAN: Luka Jokić

- 1.DAN:** Uroš Stojković, Matija Vlaški,
Đorđe Zeković, Đorđe Mirković,
Radosav Todorović, Zoran Živojinov

www.aiki.rs

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

PROGRAM ZA KYU I DAN POJASEVE

6.kyu

UKEMI (padovi), TAISABAKI (kretanja)

Tachiwaza:

Katatetori Aihanmi:	Iriminage	
Katatetori Aihanmi:	Kotegaeshi	
Katatetori Aihanmi:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Shihonage	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Uchikaitensankyo	omote i ura

5.kyu

TAISABAKI, SHIKKO (kretanje na kolenima)

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Katatetori:	Tenchinage	
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Udekimenage	omote i ura
Katatori:	Ikkyo	omote i ura

Suwariwaza:

Katatetori Aihanmi:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Iriminage	
Ryotetori:	Kokyu Ho	

4.kyu

Tachiwaza:

Katatetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Tenchinage	
Ryotetori:	Udekimenage	
Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Shomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Shihonage	omote i ura
Yokomenuchi:	Iriminage	omote i ura
Yokomenuchi:	Kotegaeshi	
Yokomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Chudantsuki:	Iriminage	
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Chudantsuki:	Udekimenage	omote i ura

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Nikyo	omote i ura

3.kyu

Tachiwaza:

Katatetori:	Uchikaitennage	
Katatetori:	Sankyo	omote i ura
Katatetori:	Yonkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Ikkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Nikyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Tenchinage	
Chudantsuki:	Sankyo	omote i ura
Chudantsuki:	Hijikimeosae	
Chudantsuki:	Sotokaitennage	

Ushirowaza:

Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Sankyo	omote i ura
Ryotetori:	Hijikimeosae	omote i ura
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Katatori:	Sankyo	omote i ura

2.kyu

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Yokomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Katatori Menuchi:	Shihonage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Koshinage	
Munetori:	Ikkyo	omote i ura
Munetori:	Sankyo	omote i ura
Munetori:	Shihonage	
Jodantsuki:	Nikyo	omote i ura
Jodantsuki:	Sankyo	omote i ura

Ushirowaza:

Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Ryokatatori:	Nikyo	omote i ura
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Iriminage	
Ryokatatori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Iriminage	
Katatori Kubishime:	Ikkyo	omote i ura

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Sotokaitennage	
Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

1.kyu

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Shihonage	omote i ura
Shomenuchi:	Tenchinage	
Shomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Munetori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Nikyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Sankyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Koshinage	
Jodantsuki:	Yonkyo	omote i ura
Jodantsuki:	Iriminage	
Jodantsuki:	Shihonage	omote i ura
Jodantsuki:	Sotokaitennage	
Jodantsuki:	Ushirokiriotoshi	
Jodantsuki:	Koshinage	
Katateriyotetori:	Jujigarami	
Ryokatatori:	Kokyunage	tri ukea
Yokomenuchi:	Jiyuwaza	tri ukea
Chudantsuki:	Jiyuwaza	tri ukea

Ushirowaza:

Ryotetori:	Yonkyo	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Ryotetori:	Koshinage	
Katatori Kubishime:	Sankyo	
Katatori Kubishime:	Hijikimeosae	
Eritori:	Ikkyo	omote i ura
Eritori:	Sankyo	omote i ura
Eritori:	Koshinage	

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Yonkyo	omote i ura
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Kokyunage	

Hanmihantachiwaza:

Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Uchikaitennage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura

Aiki JO:

- Osnovni udarci i bodovi štapom
- Kata 17

Aiki KEN:

- 1 - 7. Suburi mačem

Sho dan (1.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushirowaza

Tanto:

- Tantodori

Aiki JO:

- 1. i 2. Kumijo
- Kata 31

Aiki KEN:

- 1. Kunitachi

Ni dan (2.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushirowaza
- Kratak esej

Aiki JO:

- 1, 2, 3, 4, i 5. Kumijo
- Kata 14
- Jodori uke
- Jodori tachi

Aiki KEN:

- 1, 2, 3. Kunitachi
- Tachidori

San dan (3.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushirowaza
- Kratak esej

Aiki JO:

- 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Kumijo
- Kumijo (Banja 2003, 2013, 2019!)

Aiki KEN:

- 1, 2, 3, 4, 5. Kunitachi
- Kimosubino tachi

Yon dan (4.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Jiyuwaza na sve napade
- Suwariwaza
- Ushirowaza
- Kratak esej

USLOVI VEZANI ZA IZLAZAK NA ISPIT

1. Vremenski uslovi

1.1. Vremenski uslovi između ispita za kyu pojaseve nisu striktno definisani.

1.2. Kod ispita za dan pojaseve, uz ostale postoje i minimalni vremenski uslovi dati u sledećoj tabeli:

pojas	period	
1.dan	8 meseci	110 treninga, 2 seminar, najmanje 15 godina starosti.
2.dan	2 godine	Redovno vežbanje, ¹⁾ kratki esej napisan u periodu od najviše 8 meseci pre ispita.
3.dan	3 godine	Redovno vežbanje, ¹⁾ kratki esej napisan u periodu od najviše 8 meseci pre ispita.
4.dan	4 godine	Redovno vežbanje, ¹⁾ najmanje 25 godina starosti, kratki esej napisan u periodu od najviše 8 meseci pre ispita.
5.dan	5 godina	Na preporuku organizacije ili ovlašćenog 6.dana odluku o promociji donosi Hombu dođo.
6.dan	6 godina	Na preporuku organizacije ili ovlašćenog 7.dana odluku o promociji donosi Hombu dođo.

¹⁾ podrazumeva se pohađanje treninga i seminar

2. Takse i aikikai članarina

2.1. Na ispite za kyu i dan pojaseve mogu izlaziti samo članovi **Aikikai Srbije** sa izmirenom godišnjom članarinom za tekuću godinu.

2.2. Na ispite za kyu i dan pojaseve mogu izlaziti samo članovi Aikikai Srbije koji uplate ispitnu taksu pre ispita. Kandidatima se, ako ne polože, taksa vraća u celini.

3. Drugi uslovi

3.1. Za izlazak na ispit neophodna je saglasnost instruktora.

3.2. Za KYU pojaseve kandidat mora imati između ispita najmanje:

pojas	broj treninga	seminara
za 12 - 7. kyu	26	--
za 6. kyu	26	--
za 5. kyu	40	1 seminar
za 4. kyu	50	1 seminar
za 3. kyu	60	1 seminar
za 2. kyu	80	1 seminar
za 1. kyu	110	2 seminar

AIKIDO

Morihej (tada je koristio ime Moritaka) Uešiba 1936. godine. Fotografija je deo čuvene serije od čak 1.100 slika načinjenih u Noma privatnom kendo dođou, kolekcije dugo sakrivene i publikovane više od decenije nakon smrti O senseija 1980. god.

2018. Beograd, Jošimitsu Yamada 8.dan

RADIJE GA VIDIM KAO LJUDSKO BIĆE

Godine 1955. Jošimicu Jamada (Yoshimitsu Yamada) je primljen u Hombu Dojo kao uchi deshi sa 18 godina. Učio je direktno od osnivača, od Kišomaru Uešibe, Koiči Tobeija, Kisaburo Osave i drugih legendarnih majstora. Yamada Shiban (8. dan) dolazi u Sjedinjene Države 1964. godine i postaje jedan od najvažnijih i najuticajnijih instruktora i ambasadora aikidoa u Sjedinjenim Državama i širom sveta. Glavni je instruktor New York Aikikaija i glavni instruktor i tehnički direktor USAF, najveće aikido organizacije u Sjedinjenim Državama. Intervju je načinjen u martu 2019. godine.

JOŠIMITSU JAMADA
8. dan, Šihan

Džoš Gold: Hvala Sensei što ste izdvojili vreme za ovaj razgovor sa mnom danas.

Jošimicu Jamada: Sa zadovoljstvom Džoš.

Iznad svega želeo bih da Vas pitam nešto o Moriheju Uešibi. Danas nema mnogo ljudi koji su imali direktno iskustvo treninga sa osnivačem aikidoa. Kakav je osećaj biti bačen od strane O-Senseija?

Pa pre svega nije bilo previše ljudi koji su imali tu sreću da mu ukiraju, čak sam i ja retko imao

takvu priliku. Ali kada... ne volim da koristim reč napad ali kada pokušaš da ga zgrabiš ili bilo šta drugo, to je bilo poput hvatanja vazduha ili dima. Osećaj je bio kao da nije tu, a onda odjednom shvatiš da si na podu ne shvatajući šta se desilo. Jako je teško opisati to. Pokreti su mu bili vrlo prirodni ali neuhvatljivi.

To je vrlo zanimljiv opis. Čuo sam da je Uešiba bio veoma snažna osoba - kao tenk. Verujem da je bio težak oko 170 funti (oko 77 kg prim. prev.) a visok jedva više od 5 stopa (oko 1,5 m prim. prev.).

*Preneto sa:
Aikido Žurnala
Prevela je sa engleskog:
Katarina Obradović*

Tako je i meni rečeno i to možete videti ako pogledate njegove slike kada je bio mlad. Bio je vrlo mišićav. Ali u vreme kada sam ga ja poznavao bio sam klinac od 20 godina, izgledao mi je kao starac mada je imao tada manje godina nego ja sada (smeh). Obično je bio veoma blag ali ponekad i temperamentan.

Ne sviđa mi se kada neki ljudi razmišljaju o O Senseiju kao o nekoj vrsti boga ili sveca. Radije bih da ga vidim kao ljudsko biće.

Kako bi se to manifestovalo?

Moj ujak Tadaši Abe i drugi često su pričali o njemu i neki opisi su bili zaista zastrašujući. Međutim, većinu vremena kada sam bio u prisustvu O-Senseija on je bio fin čovek sa jako dobrim smislom za humor. Ponekad, s vremena na vreme, bio bi plahovit na veoma ekstreman način. To je zapravo bilo veoma zastrašujuće. Bio je veoma ljubazna i saosećajna osoba i to je razlog zašto je bio toliko poštovan. Ali ponekad bi izgubio osećaj i to je zapravo u redu. To me je nateralo da shvatim da je i on zapravo ljudsko biće kao i svi mi. Ne sviđa mi se što neki ljudi misle o O-Sensiju kao o nekom bogu ili svetitelju.

Radije ga vidim kao ljudsko biće. Ponekad lud, ponekad

tužan, ponekad nasmejan. Ne želim da od njega pravim boga.

Mislim da je to odličan ugao posmatranja. Čini se da ga neki ljudi obožavaju što mislim da stvara nezdravu atmosferu u aikido zajednici. Takođe mislim da to psihološki ograničava neke ljude koji misle da se njegov nivo razumevanja veštine nikada ne može dostići.

Slažem se. Nisam O-sensei, i ne želim da me neko smatra bogom ili nekim posebnim bićem. Ma dajte ljudi molim vas! Ja sam ljud-

sko biće. Ljutim se, plačem, pravim greške. Imam mane kao i svi drugi uključujući i Moriheja Uešibu.

Pređimo na razgovor o Vašem radu na razvoju i izgradnji aikido zajednice u SAD. Kada ste došli u kontinentalni deo SAD-a, gotovo da nije bilo aikidoa, zar ne?

Gotovo nigde. To je bilo pre 55 godina. Postojao je aikido na Havajima i malo na zapadnoj obali. Na istočnoj obali gotovo ništa.

Tokom godina stekli ste odane sledbenike i izgradili ste veliku organizaciju. Zapravo najveću u SAD. Kako ste započeli sa izgradnjom, povećanjem svesti i kako ste uopšte zainteresovali ljude za aikido?

Pa, nisam bio samo ja. Zaista dosta zasluga pripada Koiči Toheiu. Bez obzira na to šta se desilo između njega i mene; on je bio moj učitelj, a ja njegov učenik. Njemu dugujemo puno. U to vreme nije bilo interneta, video zapisa, ničega. Jedan od glavnih načina na koji su ljudi saznavali za aikido bilo je preko njegovih knjiga. Bio je veoma harizmatičan, fizički i mentalno vrlo jak. Naravno kao i svi mi i on je imao svojih mana, ali nikada ne treba izgubiti poštovanje prema njemu

„Sve dok su zajedničke osnove, svako treba da ima svoj izraz aikidoa i sopstveni put vežbanja. Sve dok postoji zajednička osnova, trebalo bi da postanete drugačiji. Morate biti drugačiji.”

zbog velikog doprinosa koji je dao širenju aikidoa.

Slazem se sa vama Sensei, ali i sami ste dali ogroman doprinos...

Pa, ne znam baš. Mislim da je u pitanju bilo i dobro vreme. U to vreme su sve japanske borilačke veštine doživljavale porast popularnosti. Posebno mi mnogo dugujemo karateu. Zaista smo jahali na talasu njihovog rasta, znate?

Kako to?

U to vreme karate je postao prilično popularan i imali su turnire skoro svakog meseca. Svaki put kada bi imali turnir pitali bi me da li želim da demonstriram aikido. Tako bi svi bili na karate turniru, a čak i ako volite karate, može vam biti dosadno da gledate istu stvar celih dva sata. Tada bih u međuvremenu izašao i izveo aikido demonstraciju. Za deset minuta bih pokazao nešto što izgleda tako drugačije od karatea - to bi zaista zadivilo ljude. Tada bih završio i ljudi bi se pitali: “Šta je to bilo?” Pre ili kasnije, ljudi bi počeli da nas traže. U to vreme je to bio dobar način da pobudite interesovanje. Pustio bih ih da se potruče da nas nađu, da razmisle o tome i pitaju se šta radimo. Nikada nisam objašnjavao ništa o aikidou tokom tih demonstracija. Izvodio sam demonstracije kori-

steći moć uticaja samih događaja na kojima su bile izvođene. Na neki način to je bilo zaista dobro.

Zvuči kao pametan način da se predstavite prijemljivoj publici.

Da, možda zbog moje ličnosti, ljudi iz karatea su me zaista voleli i rado su mi pružali priliku. Ali zaista nije bilo ničeg posebnog u smislu strategije. U početku je bilo vrlo teško. Gde god bih otišao, niko nije imao novca. Morao sam da se vozim autobusom svuda. Putovao bih po Floridi i drugim mestima, i stvarno je bilo jedno gladno vreme. Nije bilo novca. I to je bilo tako kako je. Aikido društvo je u to vreme bilo malo i niko nije bio spreman da plaća mnogo za seminare i instrukcije.

Da li su ljudi koji su dolazili na aikido tada imali iskustva i u drugim borilačkim veštinama?

O sigurno. Mnogo ljudi iz karatea i džudoa. Bilo je zaista lepo. Mislim da se aikido malo bolje uklapa u mentalitet ljudi iz džudoa, ali bilo je odlično imati ljude s drugim borilačkim poreklom koji prelaze na aikido.

U vezi s tim, šta mislite o aikido instruktorima koji treniraju druge borilačke veštine? Mislite li da je to dobra ili loša ideja? Na pri-

mer, da li mislite da bi bilo dobro da neki aikido instruktori nauče osnovne koncepte i tehnike iz džuda, boksa ili drugih veština i da li bi ste mogli da komunicirate sa njima i da dobijete povratne informacije o aikidou od instruktora drugih borilačkih veština?

Naravno. Mislim da je to stvar pojedinca. Sve što vam može pomoći da učite i rastete je dobro. Na primer, učim od svojih učenika prilično često. Morate biti ponizni i otvorenog uma. Pronađite svoj vlastiti način da se razvijate.

Prošle godine sam proveo neko vreme sa Brus Bukman Senseijem i on je rekao nešto što je smatrao izuzetnim u vezi sa Vama i Njujorškim Aikikaijem. Poštujte to koliko ste uspeali i dozvolili tako velikom broju različitih ljudi da zajedno vežbaju u vašem dođu. Različite kulture, različito poreklo, različiti tehnički pristupi...

Oh, Brus. Počeo je još kao dete. Kad je reč o različitim vrstama ljudi i vežbanju - nije me briga. Ne želim ljude stavljati u određenu kategoriju. Poštujem individualnost. Sve dok su osnove zajedničke, svako treba da ima svoj izraz u aikidou i sopstvene načine vežbanja. Sve dok postoji zajednička

osnova, trebalo bi da postanete drugačiji. Morate biti drugačiji. Poštujem i gotovo zahtevam individualnost. Ne volim da me ljudi kopiraju ili da pokušavaju da budu kopija mene. Ne dolazi u obzir.

Jednog dana sam na njegovoj akademiji gledao jedan od treninga Dana Inosanta i rekao je nešto veoma slično. Zamolio je dvojicu svojih učenika da ustanu i pred svima pokažu istu tehniku. Jedan je bio veliki momak, a druga je bila mala žena. Izvodili su tehniku sasvim drugačije. Guro (Sensei) Dan je ukazao na to i rekao: "Ne nose istu odeću, pa zašto bi radili tehniku na isti način?"

Baš tako.

Dugo se bavite aikidoom. Šta u vašoj karijeri smatrate usponima i padovima?

Da, radim ovo predugo. Ljudi me neće pustiti da odustanem (smeh). U pogledu uspona i padova, to je pomalo osetljiva tema.

Veoma sam srećan zbog načina na koji je aikido postao tako popularan tako brzo, ali na neki način osećam da nešto nije u redu, jer je sada toliko ljudi uključeno u podučavanje aikidoa a koji možda i ne bi trebalo da budu. Čuo sam da neki stariji ljudi kažu

da možda ne bi trebalo da bude 60-80% ljudi koji sada podučavaju aikido. U izvesnom smislu, i ja smatram isto.

Mnogo dobrih stvari u aikidou takođe su istovremeno i loše. Zbog toga smo sada u tako teškoj poziciji. Budući da je aikido vrlo otvoren za sve, svako ga može raditi na svoj način, a ako želite, možete postati instruktor gotovo odmah uz malo kontrole kvaliteta. Prebrzo smo završili s previše instruktora i to je uticalo na opšti kvalitet onoga što radimo u aikido zajednici. Pošto nema takmičenja u aikidou, ljudima je prilično teško da mere ili odmere veštinu ili testiraju kvalitet različitih tehničkih pristupa. Ovo je jedan od problema.

Često mislim da je jedna od najvećih stvari kod aikidoa njegovu nepostojanje takmičenja, ali to je i jedna od najgorih stvari iz određenih perspektiva.

Tako je. To je dobra stvar kod aikidoa, ali takođe stvara probleme. Loši instruktori i dalje mogu zadržati učenike i to nije dobro za veštinu. U drugim veštinama možete da testirate i takmičiti se zajedno da biste otkrili ko je bolji tehnički i ko je bolji učitelj koji može stvoriti bolje učenike. Ali aikido je drugačiji. Zapravo, mi to

ne možemo. Ljudi samo kažu: „Moj aikido je drugačiji“, ali ne postoji pouzdan način za merenje nastavne i tehničke vrednosti.

Da li verujete da je sistem rangiranja u aikidu pouzdan način utvrđivanja nivoa nekog kao instruktora ili njegove tehničke veštine?

To je još jedno veliko pitanje, sistem rangiranja u aikidou. Ne verujem u to i O-Sensei nije veroval. Nikada nije imao sistem. Mislim da jednom kad dobijete crni pojas, da je to dovoljno. Mislim da nema potrebe za dan pojasevima. Umesto brojeva, možda možete koristiti nešto poput Hanshi, Kioshi, bilo šta drugo.

Nisam pristalica ovakvog sistema. Rang nema nikakve veze sa nivoom znanja i kvaliteta. Aikido bi trebao da nema takmičarski karakter, ali dozvolite, sistem rangiranja stvara ogromnu kompetitivnu dinamiku.

Iz komercijalnih razloga, crni pojas je važan, ali kada dođete do crnog pojasa, to bi trebalo biti to. Ovo je samo moje mišljenje, ali mnogi ljudi će se složiti sa mnom. To je osetljiva tema, pa možda zato ljudi ne govore o tome.

Kakve su Vaša razmišljanja o budućnosti aikidoa?

„Instruktorima bih poručio nemojte da sedite i opustite se... Molim vas, unapređujte svoju veštinu, ne zbog sebe, već zbog svojih učenika i same veštine. Ovo je vaša odgovornost. Uzmite je za ozbiljno.“

Mnogi me pitaju to, a ja često kažem: “Izvinite, nažalost, trenutno sam vrlo negativno raspoložen po pitanju budućnosti.” Kako stoje stvari, nisam preterano optimističan.

Cenim vašu otvorenost za razgovor o ovome. Mislim da je važno voditi otvoren dijalog o tome ako želimo stvari poboljšati u budućnosti - da bismo promenili nepovoljan scenario.

Čujem da se aikido populacija sada smanjuje, da li je to tačno?

Imamo pristup prilično malom broju podataka i čini se da su

nivoi interesovanja drastično opali i broj novih ljudi koji ulaze u veštinu znatno je opao. Većina dođoa još uvek neće osetiti puni uticaj svega toga, jer postoji mnogo starijih vežbača koji i dalje vežbaju, ali dolazi sve manje i manje početnika, tako da samo vidimo sporo starenje i smanjivanje vežbača. Ali kada sadašnje generacije iskusnih vežbača više ne bude bilo, mogli bismo ostati u velikom vakumu. Ne mislim da trebamo paničiti i stvari neće sutra propasti, ali moramo početi raditi drugačije ako želimo da aikido bude značajan za sledeću generaciju.

Dobro je što prikupljate informacije o tome, jer mislim da niko drugi nije do sada. Ne znam da li je dobro ili loše to što se smanjujemo. Jedno je sigurno – nema mnogo ljudi koji su imali direktno iskustvo sa osnivačem. Nadam se da će ljudi iskoristiti priliku da dobiju informacije od nas pre nego što i mi svi nestanemo.

Koja su vaša razmišljanja ili ideje o tome kako treba da unapredimo stvari kako bismo stvorili najbolju moguću budućnost aikidoa?

Razmišljao sam o tome, ali zaista nemam rešenja. Ovde gradim aikido zajednicu već 55 godina. Možda je sada na vašoj generaciji da to shvatite.

Optimistično mislim da postoji veliki broj ljudi koji su spremni da se izbere sa tim izazovom. Ljudi koji imaju pristup sjajnim mentorima poput vas, i koji takođe imaju strast, ideje i veštinu da naprave razliku. Prelazimo na lakše teme. Imate li duhovitu priču koju možete podeliti sa nama?

Jednom sam sanjao O-Senseija. Pitao sam ga: “Sensei, zašto si poveo sve moje prijatelje sa sobom u raj?” Rekao je da je bio veoma zauzet podučavanjem aikidoa na nebesima i da mu je treba-

„Mnogo dobrih stvari u aikidou takođe su istovremeno i loše. Zbog toga smo sada u tako teškoj poziciji.”

fotografije str. 20 - 26: Seminar u organizaciji ASS sa Jošimitsu Jamadom i Robertom le Vuršom u Beogradu krajem oktobra 2018. godine.

la pomoć, pa je poveo sve moje vršnjake sa sobom. Pitao sam ga: “Da, a šta je sa mnom? Zašto si me ostavio?” Rekao je: “Nema šanse. Nisi još završio svoju misiju na zemlji. Nastavi.”

Hvala što ste to podelili, Sensei. Priča me nasmejala. Imate li još nešto ili neku poruku koje želite da podelite sa aikido zajednicom?

Svim vežbačima želim da kažem da je aikido vrlo jedinstvena bori- lačka veština i nadam se da ćete uživati u njegovoj vežbi. Ali moja glavna poruka je za instruktore. Instruktoria bih poručio: „Nemojte da sedite i da se opustite. I dalje ste na putu. Aikido je beskrajno učenje do smrti. Molim vas unapređujte svoju veštinu, ne zbog sebe, već zbog svojih učenika i same veštine. To je samo vaša

odgovornost. Uzmite je zato za ozbiljno.”

Posebnu zahvalnost dugujemo Glen Bruoksu, dođo čou “Aikidoa iz Skotsdalea”, domaćinu inter- vjuja tokom seminara iz marta 2019. godine.

Seminar su vodili Jošimicu Jamada i Skip Čapman.

IZBOR PARTNERA

Uvek je zadovoljstvo raditi sa partnerom koga poznajete i koji vas razume. On ili ona mogu biti kooperativni i čak korisni za određen problem u datoj fazi vežbanja. Prirodno je tražiti partnera koji je na istom nivou kao i vi.

Međutim, ukoliko treba postići napredak u vežbanju, posebno u razvoju čvrste fizičke baze i dinamičkog fleksibilnog pokreta idealni trening treba da uključi mnogo različitih elemenata. S tim u vezi, potrebno je pažljivo razmotriti

neke osnovne pojmove koji se obično moraju razumeti u japanskim borilačkim veštinama.

Prvo, trebalo bi da vežbate sa partnerima koji su na naprednijem nivou od vas. Na ovakvom treningu, budite otvoreni za individualne specifičnosti vašeg partnera koje se razlikuju. Naučite da vidite različita izvođenja tehnika i razloge koje stoje iza toga kao što su pol, starost, visina, težina, mentalitet, osobine ličnosti, nacionalnost, istorija treniranja i

KAZUO ČIBA
8.dan, Šihan

*Preneto sa:
AikidoSphere
Prevela je sa engleskog:
Katarina Obradović*

fizička kondicija. Gajite vašu sposobnost posmatranja, vežbajte s maksimalnim naporom, tako da možete upoznati svoja ograničenja i spoznati ih (ako ne poznajete koja su vaša ograničenja ne možete raditi sa njima). Naučite ukemi-je koji su primenjivi na različite stilove izvođenja tehnika.

Drugo, vežbajte sa partnerima koji treniraju na vašem nivou. Primenite ono što ste naučili i potvrdite iznova to što je naučeno. Pokušajte da sagledate sopstvene probleme i slabosti u bilo kojoj fazi koji se mogu odraziti na vašeg partnera. Pažljivo posmatrajte kako drugi u bilo kojoj fazi prevazilaze određeni problem i radite na otkrivanju načina na koji je prevaziđen. Ovaj proces prevazilaženja problema ne odnosi se samo na problem sa tehnikom već posebno na prodor ka višoj dimenziji fizičke svesti (*osećaja za sopstveno telo prim.prev.*).

Treće, vežbajte sa partnerima koji treniraju a koji su na nižem nivou od vas. Potvrdite svoje razumevanje osnovnih tehnika i primenite ih uz minimalan napor. Naučite da se kontrolišete a da tehnika ipak bude efikasna. Vežbajte posebno sa početnicima koji nemaju nikakvo predznanje tako da možete da proučite izvodljivost i preciznost pokreta. U sve tri

osnovne smernice treninga iznad svega održavajte fleksibilan stav. Trenirajte sa onima koji su veći od vas po građi, visini težini itd, sa onima koji su približno kao isti kao vi i sa onima koji su manji od vas.

Iznad svega iskoristite priliku da se vratite na početnički um.

Da bih pravilno primenio gore navedene koncepte ja obično vodim treninge tako da učenici često menjaju partnere, najmanje dva puta tokom iste tehnike. Smatram poželjnim da učenici vežbaju što je više moguće sa svakom osobom prisutnom na tami-ju na bilo kom od treninga. Čuo sam da postoje dođoi gde je nečiji partner unapred određen u određenom vremenskom periodu. Ovakav običaj odražava neznanje učitelja.

Postoje dva oblika treninga gde se mogu primeniti gore navedene smernice. Prvi je kada primete instrukcije od učitelja tokom treninga. Drugi je oblik slobodnog treninga. U okviru slobodnog treninga postoje dva elementa: raditi sa nekim ili vežbati bez partnera. Samo vežbanje bez partnera posebno je dragoceno kod učenja štapa i mača i to je van okvira ovog eseja. Obično se slobodno vežbanje odvija na kraju treninga

tokom poslednjih 10 minuta ili slično. Svrha takvog vežbanja je da se odmah potvrdi ono što je pokazano na treningu. Međutim, slobodan trening nije ograničen samo na to relativno kratko vreme u okviru treninga, već bi trebalo da obuhvati i vežbanje van regularnog treninga.

Bez sumnje, izraziti aikidoka je onaj koji je iskoristio slobodnu vežbu što je više moguće kao način da trenira kako sa drugima tako i sam. Ovakva inicijativa je jedna od onih koja nedostaje američkim učenicima. Kada sam bio učideši (*uchi deshi - učenici koji žive i vežbaju u dođou prim.prev*) u Hombu dođou uvek je nekoliko učenika ostajalo posle treninga zbog slobodnog vežbanja. To je uzrokovalo probleme uči dešijima koji su radili ceo dan i bili iscrpljeni a nisu mogli da se odmire dok svi ne završe sa treninzima. Uči deši je morao biti vešt da ugrabi priliku za dremku od 10 – 15 minuta još uvek noseći gi, koristeći priliku kad god je bilo moguće kako bi preživeo!

Nije mi namera da ističem važnost energičnog treninga, dok je mentalitet učenika ograničen na obuku samo podučavanjem. Nadam se da će gore nevedene informacije baciti malo više svetla na vaše buduće treniranje.

OD ČOVEKA KA ČOVEKU

SAŠA OBRADOVIĆ
6. dan, Šido in

Pre skoro dve i po hiljade godina Aleksandar III Makedonski je proširio carstvo od Grčke na zapadu do Indije na istoku. Priče o Aleksandru, jednoj od najviše slavljениh ali i najosporovanijih ličnosti u istoriji od tada su ostale žive u predanju među stanovnicima Indije sve do danas. Sačuvane su nenapisane kroz vekove, prenošene od čoveka čoveku kroz mit, legende i sećanja.

Na sličnom prostoru, još dublje u vremenu zaronjeni 1.500 godina pre nove ere nastali su na san-

skritu sveti indijski spisi Vede. Vekovima je ovo znanje prenošeno usmeno, ceo društveni sloj Bramana je u toj kulturi imao zapravo samo jedan zadatak - da čuva usmeno predanje i prenosi ga naredim generacijama. "Mi u Indiji, uvereni smo do dana današnjeg da je usmeno učenje daleko superiornije u odnosu na knjiško, pogotovo kada se radi o razvoju umnih sposobnosti".^[2]

Tradicija i običaji su se kroz socijalni kontakt čuvalе stotinama generacija u raznim kulturama.

Esej koji sledi, (od glagola esseye - pokušaj na francuskom, hvala Draganu Jandriću na podsećanju)^[1] posvećen je svima koji su bili deo aikido dođoa "Zemun" u proteklih četiri decenije njegovog postojanja. Posvećen je i svakom od 3.500 članova koji su ugradili sebe minulih godina u Aikikai Srbije u dve decenije njenog postojanja.

Za potrebe ovog "pokušaja" moramo otići mnogo dalje u prošlost...

Ovo važi podjednako za nas, (nekoliko hiljada kilometara severozapadno od Indije) koji i danas isto kao i pre ko zna koliko vekova kucamo u drvo terajući praslovenske duhove koji u njemu žive, “da ne čuje zlo” i za narod Japana koji je kroz šinto uronjen u more prastarih verovanja (skoro su na istom rastojanju ali u suprotnom smeru, nekoliko hiljada kilometara na severoistok od Indije).

Dalekoistočne borilačke veštine kao deo nematerijalne kulture imale su isti put čuvanja i negovanja znanja kroz neposredno prenošenje od čoveka čoveku. Knjige iz ovih oblasti su bile izuzetno retke. Prvo što većina odmah

verovatno pomisli je da je razlog tome činjenica da bi se iz njih mogle otkriti i ukrasti tajne veštine. Zapravo to je bilo u drugom planu, znanje koje bi se čuvalo u spisima je lako moglo biti izgubljeno ili uništeno - škola i znanje sakriveno u umu učenika bilo je na mnogo sigurnijem mestu. Do petog veka nove ere Japanci nisu imali pismo, postojali su pripovedači, zvani **kataribe** koji su usmeno prenosili predanja i mitove. Nakon tog perioda bilo je načina da nešto bude napisano, prirodno sa i bez pisma oduvek je moglo biti i nacrtano!

Ovaj veliki uvod je zapravo i opravdanje za moje učitelje zašto nemaju svoje knjige koje bi se

bavile aikidoom. Nije teško pretpostaviti da oni nisu tražili od mene da ih branim. Ujedno, ovo je i moje opravdanje pred Katari-nom Obradović koja bi volela da bude izdavač neke moje do danas nenapisane knjige na istu temu – očigledno je još rano za knjigu.

Od čoveka ka čoveku - aikido

Prenos znanja, energije i svega ostalog vrednog u aikidou je uvek sa čoveka čoveku, u našem slučaju sa senseija na učenike, sa sempaija na kohaije (sa starijih na mlađe) ili u međusobnom vežbanju aikidoka ravnih po pojasu i sličnog iskustva.

Sva “pomagala” koja usrećuju milione aikido lenjivaca i ne mnogo inteligentne poštovaoce društvenih mreža, Youtube-a prvenstveno, zapravo su zamajavanja i postižu nas da budemo neaktivni i na posletku obožavaoci (poznatiji kao fanovi) ili imitatori na web trpezi odabranih aikido majstora po svom ukusu. Na taj pasivni način je apsolutno nemoguće tehniku primiti, osetiti, tek ju je nemoguće razumeti. Retki idealisti veruju da u aikidou kao i u životu ima i nekakve metafizike, etike, čak i duhovnosti, pominje se i ki za koji mnogi tvrde da su ga osetili ali niko i da ga je video na snimku. Ti isti zanesenjaci veruju da aikido kao i sam život bez nabrojanog nema nekog naročtog smisla.

Naučiti nazive i kako se izvode tehnike pobrojane u programu za kyu pojaseve koji je neznatno mjenjan u poslednjih 40 godina, naučiti sve osnovne nazive udaraca i sekova vezanih za mač i štap, nešto vežbi u paru kao osnovu i kao deo programa za dan pojaseve, kate 13, 14, 17 i 31 štapom i impresivne vežbe u paru u kojima je u jednoj sakriven duh koplja a u drugoj mača kroz štap su mnogo manja iskušenja pred članovima **Aikikaija Srbije** od iskušenja nekog Hafiza (ime **حافظ** izvedeno iz glagola sačuvati) iz 6. veka koji je

ceo Kuran u želji da ga sačuva od dušmana znao napamet.

Verujem da znanje preneto od čoveka čoveku, konkretno od učitelja ka učenicima, formira školu i učenici se u samom procesu selektuju bez namere i intervencije učitelja. Selekcija nije vezana za talenat i rezultate. Nasuprot banalnom sportu, uglavnom je ona vezana za osobine ličnosti i na već pomenute idealističke vrednosti za koje sam siguran da moraju da postoje u aikidou. Kao što jako često biva, suštinske vrednosti su uvek latentne tj. skrivene i nevidljive, vidljivo je samo njihovo jasno dejstvo.

K r u g

Pre godinu i po dana, septembra 2018. umro je Vladeta Jerotić, lekar, psihoterapeut, književnik i akademik. Pošto novine vole smrt poznatih, nekoliko dana su se utrkivale u tome koja će da citira po nešto od njega rečeno što bi površni čitaoci mogli da lagano svare uz doručak. Privukla me je jedna, nadajmo se da je i istinita, priča.

„Glavni junak ove priče je momak koji se slučajno obreo u restoranu u kom je Jerotić sedeo sa svojim prijateljima. Prišao je profesoru, predstavio se i rekao da mu mnogo duguje pošto su mu njegove knjige pomogle u životu i

da bi hteo da mu se na neki način revanšira.

Profesor Jerotić je ljubazno odbio rekavši: „Nemojte da uvek činite ja tebi – ti meni. Ja sam nešto, kako vi kažete, vama učinio i vi sada hoćete meni da vratite. Kada vam neko učini nešto dobro, vi učinite dobro nekom drugom, on nekom trećem i tako se pravi krug dobrih dela. Inače to “ja tebi, ti meni” odraz je plemenske svesti i osnov korupcije. Zato ja kažem da je za plemenske narode, u koje ubrajam i Srbe, korupcija nešto prirodno. Ipak, ne treba zaboraviti da smo mi pozvani da budemo hrišćani, a to znači da se izdizemo iznad svoje prirode“.

Vladetu Jerotića koji je veliki deo svog plodnog i dugog života odgovore na životne dileme i iza-

zove tražio upravo u hrišćanstvu ovaj princip prenosa je podsetio na hrišćanstvo, mene, koji sam veliki deo života odgovore na životne dileme i izazove tražio u aikidou ovaj princip prenosa podsetio je na aikido i na potrebu da se prvo suočimo a ne izdignemo sa svojom prirodom.

Širenje kruga prenosa u aikidou ne može ići u nedogled i uglavnom se svodi na vaš dođo i na vašu aikido organizaciju kao širu zajednicu, na ljude sa kojima relativno često dolazite u kontakt i vežbate. Mnogo bolje ovo funkcionira ako je aikido organizacija zasnovana na idejnom, ne samo na interesnom principu. Sve ovo je neophodno da bi nam, iako nismo japanci, proradio i **Ishin deshin**, čudesni deo neverbalne komunikacije među ljudima koji

se uzajamno razumeju a koji mi na zapadu nemamo i ne posedujemo ni ime za njega!^[3]

Na treningu, prirodno je tražiti partnere na svom nivou i uvek je uživanje raditi sa osobom koju poznajete i koji vas razume. Ono što se odmah nameće kao pitanje je da li je napredujemo brže vežbajući sa nekim ko zna više od nas i analogno tome, da li sporije napredujemo vežbajući sa nekim koji je ispod nas po znanju? Da li napredujemo brže kao uke ili ako imamo ulogu torija? Da li istovremeno primamo znanje dok dajemo (uke, 受け u prevodu označava osobu koja prima tehniku)?

“Izbor partnera”,^[4] Kazuo Čibe senseija je tekst koji se ovim bavi – pročitajte ga, postavljen je na sajt Aikikai Srbije a nalazi se i u ovom aikido biltenu.

Učenje i razumevanje

“Instruktori podučavaju samo mali deo veštine. Njenu svestranu primenu mora otkriti svaki učenik kroz neprestani trening.”^[5] stoji kao 4. stavka u “Podsetniku za aikido trening” koje je na zahtev starijih učidešija napisao O sensei Uešiba 1935. godine i koji i danas stoje u Hombu dođou. Ovo treba da nas podseti da učenje i razumevanje veštine zapravo nisu isto, ne idu ni uvek uporedo. Razlikujte mišljenje koje ima svako o bilo čemu od razumeva-

nja koje ima tek po neko o po nečemu.

Na posletku, nazad u Indiju, u 486 godinu p.n.e. kada je Sidarta Gautama (onaj koji je svoj cilj postigao) kasnije poznatiji kao **Buda** (u značenju probuđeni na srpskom) bio na samrti. Jednoga trenutka se vratio iz kliničke smrti i okupljeni verni učenici su želeli da dobiju poslednju pouku o tome šta ima iza života od učitelja. Buda im je odgovorio: “Nikako ne želim da svojim stavom utičem na vaše mišljenje - svako mora sam doći do saznanja nezavisno i od učitelja!”

Jedna od poslednjih oaza ljudske istinske komunikacije i iskrenosti, pomerena izvan vremena i naše zalazeće civilizacije u vremenu opadanja (**kali-juge** na sankritu ili kaljuge na srpskom jeziku) nalazi se danas sakrivena i sačuvana na tatami strunjačama u aikido dođoima.

Čuvajte ovu oazu i čuvajte jedni druge u njoj i budite svesni njene izuzetnosti i neuporedivosti sa bilo čime što egzistira u vremenu u kome živimo.

[1] Dragan Jandrić, Aikido, lepota pokreta, Esej za 2. dan, decembar 2018, www.aiki.rs

[2] Iz referata pandita Šjamadžija sa kongresa u Lajdenu, Branislava Božinović, Rečnik srodnih sanskritskih i srpskih reči, I deo, Pešić i sinovi, Beograd, 2000. str. 57

[3] Saša Obradović, Išin-Denšin i Haragej, Aikido bilten br.18, Aikikai Srbije, 2019. str. 44-46

[4] Kazuo Čiba, Izbor partenera, Aikido Sphere, www.aikidosphere.com

[5] Morihej Uešiba, Pravila za vežbanje, Aikido bilten br. 1, Jugoslovenska aikido federacija, 2000. str. 25

PROFESOR

ĐORĐE ZEKOVIĆ
Sho dan

Pitali jednog profesora zašto vraća studente i više puta propituje u toku istog ispitnog roka? Na to profesor odgovora, “najlakše je odmah naći šta neko ne zna, a mnogo je teže naći šta sve zna, pa na kraju, uvijek pronađem dovoljno toga šta neko zna i tada jednako podijelimo uspjeh — položili smo ne jedno, već dvoje”.

Često neiskustveni Uke-učenik, ima potrebu da podučava druge, da zaustavi Torija i da mu ukaže na nedostatke u toj samododijeljenoj ulozi postmodernog učitelja — **pojava koja se manifestuje kao žamor na tatamiju.**

Eto, kada već tako Uke insistira na tome šta Tori ne zna, očekivano je da ima vještinu da pronađe i ono šta Tori zna — u ulozi profesora koji želi da mu student uspije. Namjera je uvijek dobra, ali u nedostatku potrebne vještine, teško je biti profesor.

E sad hipotetički, kada je već teško pronaći šta sve Tori zna (tj. biti profesor), zašto ne bi Uke izašao iz te uloge postmodernog “profesora” i zadržao se samo na tome da Tori uspije — da mu asistira do uspjeha. Nije stvar biti u oscilaciji između dvije krajnosti, da Uke radi sam i trčkara okolo, ili da totalno blokira dalji tok tehni-

ke jer sad kao na njemu to ne radi nešto.

Postoji mnogo suptilniji odnos partnera u radu uz fluidnost tokom razvoja tehnike — kroz izgradnju obostranog osjećaja. Postoji i neka umjerenost, dijapazon intenziteta, nagovještaj pokretom, središnost kretanja, pravilan napad, malo sačekaš pa se pretočiš kada već to Tori ne radi “kako treba”, harmonija prilikom kontakta — već je puno stvari o čemu Uke može da razmišlja i da radi.

Uke bi trebao da se maksimalno potruži da Tori uspije i omo-

gući mu izgradnju osjećaja kroz rad, a ne da prekida tok tehnike i narušava radnu energiju bez obzira na namjeru.

Jednostavno, evo jedan od načina, zadržiš za sebe to što misliš da nije bilo dobro dok si bio Uke, možeš malo da razmišljaš i kući o tome, pa kada dođe red na tebe, onda ti kao Tori, suptilno naglasiš šta ti sve znaš, a ne ono da zastojno ističeš šta Uke nije znao ili još uvijek “po tebi” ne zna, pa će onda partner, a i ti, vremenom izgraditi osjećaj i početi možda sa pojačanim osluškivanjem već na ovaj način uspostavljene suptilne reakcije i u svemu proizvesti dru-

gačiju akciju naredni put — neko novo jedinstvo sa Univerzumom možda, lijep rad i uvježbavanje.

...

Kada bi sve ovo bio scenario i Tarantino režiser, možda bi se na kraju našao Tori “profesor” i rasuo vam pluća po tatamiju, skršio udove i dokazao apsolutnu nepogrešivost. Još jedan nimalo beznačajni razlog zašto je uvijek najbolje asistirati bez puno priče (izučavaj sve što treba u sebi), nikad se ne zna ko je gledao koje filmove.

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

SVE DOK DIŠEM

NATAŠA SRETENOVIĆ 3. dan

*Esej je napisan za San dan polaganje
krajem decembra 2018. godine.*

Sobzirom na godine mog vežbanja aikidoa i moje godine starosti ovaj esej bi možda trebalo da bude napisan sa drugačijeg aspekta. Međutim, iako je opšte poznato da čovek poseduje barem osnovno saznanje kako bi nešto komentarisao i diskutovao o nečemu, a kako ipak živimo u vremenu gde svako komentariše sve i svako ga vođen onime što je čuo ili načuo, i u eri „sveznalica“ ne mogu da ostanem nedorečena i ne udostojim ih odgovora.

Zašto još uvek treniraš a imaš crni pojas?

Ovo mi ništa drugo ne govori

nego da se masa toga radi ne zbog lične satisfakcije i ličnog zadovoljstva nego iz potrebe za stalnim nadmetanjem, dokazivanjem i promovisanjem neke nadmoći nad drugima. Mnogi smatraju da sam uzevši zvanje majstora uzela „titulu“ i nahrani-la time svoj ego ne shvatajući da je tek tada usledilo vreme u kojem sleduje dalji napredak i usavršavanje kako u smislu telesnih tehnika tako i unutrašnjem duhovnom smislu, pa i u razumevanju same veštine. Nažalost smisao današnjice je nizati što više titula uz ime, na ovaj ili onaj način, a ničim opravdavati postojanje istih.

Kako ideš na treninge i studiraš?

Jedan od ubedljivo najvećih izgovora za bilo šta u životu jeste škola i učenje. Greška je smatrati trening nečim što je prisilno ili obavezno. Ako trening smatraš nekom vrstom moranja onda ne bi trebalo ni da vežbaš. Kakvo je zadovoljstvo od bilo čega sto je nametnuto ili usiljeno? To i nije zadovoljstvo. Čovek obično radi i uživa u onome što voli. Zapitajte se zašto biste se uopšte bavili nečim van školskih obaveza ako ćete odustati od toga ili u najmanju ruku zapostaviti to? Odgovor ćete pronaći sami!

Da li možeš nekoga da prebiješ?

Zbog čega je to bitno, i da li je to jedino bitno?! U svetu u kojem živimo agresija i nasilje su prisutni kod svih uzrasta i propagiraju se kroz medije, društvene mreže i ostale kanale komunikacije. Aikido prevashodno uči samokontroli i izbegavanju sukoba dokle god je to moguće. Aikido propagira svet bez nasilja i međusobnih sukoba. Mi, aikidoke, na treningu ne povređujemo jedni druge niti zadajemo udarce jedni drugima kako bi neko nekoga nadjačao ili „pobedio“. Između nas prevashodno vlada poverenje, daješ neko-

me svoje telo i svoju energiju kako bi ovladao tehnikom, a ne da bi te porazio i povredio. Cilj je naučiti se poštovanju i disciplini, mentalno očvrnuti, sazreti i pobediti sebe a ne druge.

Narednim pitanjem bih završila ovaj rad.

Do kada ćeš vežbati aikido?

Sve dok dišem. Aikido se ne svodi na 3 treninga nedeljno po sat vremena. On je utkao svoje principe i svoju moć u svaku nit mog života. Aikido je izgradio i očvrstnuo moj karakter, on je deo mene i ja živim aikido.

NEPOMIČNA MUDROST

TAJSEN DEŠIMARU
1914 - 1982.
*preneto iz knjige "Zen i
borilačke veštine"*

Sušтина njegovog sopstva, sopstva uopšte, jeste Fudo či, nepomična mudrost. Intuicija, mudrost, fizička akcija uvek su jedno. To je tajna zazena i borilačkih veština. Kao što borilačke veštine nisu sport, ni zazen nije vrsta masaže ili duhovne kulture.

Na početku su borilačke veštine služile za ubijanje ljudi. Japanski mač ili tači je jedan dosta dugačak mač. Ali tači takođe znači "seći", tako da kendo znači "staza koja seče". Mačevanje seže u praistorijsko doba Japana, ali postojeća škola kendoa počela je 1346. godine. Osnovao ju je samuraj po imenu Nodo, a nastao je 1348. godine Šinkeđi.

Učitelj um nikad ne stoji. On se ne zadržava na bilo kojoj stvari ili osobi. On pušta da sve prolazi ...

Ni njegovo telo ne stoji.

U prvo vreme su samuraji nastojali da steknu naročite moći - neverovatne, vanredne magijske sposobnosti. Oni su hteli da mogu da prođu kroz vatru a da ne izgore, ili da stena padne na njih, a da ih ne ozledi. Zato su sistemski trenirali svoj um kako bi stekli natprirodne sposobnosti i moći. Sve u svemu, njihovi umovi bili su itekako zaokupljeni nekakvim ciljevima.

Kasnije su samuraji potpali pod uticaj zena. Na primer, Mijamoto Musaši koji je bio veliki učitelj mačevanja, bio je i mudrac. On je rekao: "Valja poštovati Boga i Budu, ali čovek ne sme da bude zavistan od njih."^[1]

2017. Niš, Katarina Obradović 4. dan

Na toj tački, staza koja je učila kako preseći neprijatelja na pola, postala je staza presecanja vlastitog uma. Staza rešenosti, odlučnosti, određenosti. Takav je bio pravi japanski kendo, istiski budo. Snaga i pobeda izviru iz rešenosti. Čovek prevazilazi okvire u kojima većina ljudi ostaje do kraja života, odnosno prevazilazi sam konflikt i preokreće ga u duhovni napredak. U to vreme obuka nije ličila na neki sport, samuraj je imao uzvišenu viziju života.

Zen i borilačke veštine nemaju veze sa održavanjem kondicije ili očuvanjem zdravlja. Na Zapadu ljudi žude za takvim stvarima. Ali duh zena ne može se sabiti u jedan tako uzan sistem. I zen nije

neka duhovna masaža - mada kjosaku može veoma dobro da izmasira um i telo. Kao što borilačke veštine nisu igra niti sport, tako ni zazen nema za cilj da vas učini srećnijim ili opuštenijim. Njihov smisao je dublji i suštinskiji, borilačke veštine i zen su smisao života.

Takođe i smrti, pošto se život i smrt ne mogu razdvojiti.

Istinsko mačevanje i istinski zen moraju da budu iznad relativnog, drugim rečima, čovek mora da prestane da bira, da pruža prednost jednoj ili drugoj strani relativnog obrasca stvari. Umesto toga, donesite jednu odluku.

Ljudska bića nisu poput lavova i tigrova, prema tome ni staza budoa ne sme da bude nalik njima. Tigar i lav su jaki, i njihov instikt i žudnja nagoni ih da pobeđuju. Njima se nikad ne dogodi da napuste svoj ego. Ali, ljudska bića imaju priliku da prevaziđu ego i smrt. U budou, oni moraju da postanu čak i jači od lava ili tigra, i da odbace životinjske instikte koji prijanjaju za čovekov duh.

[1](pogledajte tekst sličnog naziva: "Nepokretljiva mudrost" Takuan senseija, učitelja Mijamoto Musasija, objavljenog u "Aikido biltenu br. 5", 2006. god. Nalazi se i na www.aiki.rs - prim. ured.)

PUTOPIS KROZ BUDUĆNOST I TRADICIJU

2019. Tokio, Waka sensei Mitsuteru Ueshiba i Duško Kulačin

DUŠKO KULAČIN
4.dan, Šidojin

Posle nekoliko decenija gledanja ka istoku, napokon mi se ukazala prilika da posetim daleki, a opet toliko bliski Japan. Okean, obala, pirinčana polja, pa i golf tereni su prve slike Japana koje sam mogao videti iz aviona. Većina putnika su bili Japanci, pa nije bilo čudno što su svi jastuci i ćebad u avionu bili uredno složeni na sedištima na kraju putovanja.

Tradicija poštovanja drugih je primetna na svakom koraku. Čim sam iskoračio na tlo, mogao sam primetiti da se svi naklanjaju i međusobno pozdravljaju. Trudio sam se da se uklopim u njihove običaje poštovanja drugih, koje gaje vekovima i po kojima su daleko poznati. Neko ne bi obratio pažnju na to, ali je meni bilo

izuzetno bitno. Osećao sam se kao da sam se napokon vratio kući.

Na aerodromima su, obično, pomešane kulture, ali se, naravno, odmah osećala tradicionalna japanska dobrodošlica i ljubaznost (REI).

Autobus koji nas je vozio od aerodroma do Tokija je ispratio čovek koji nam je pozeleo prijatnu vožnju i naklonio se, naravno. Imao sam osećaj kao da se rukovao sa svakim putnikom.

I stigoh. Tokio. 36 miliona stanovnika, koji se ne sudaraju na trotoaru. Trudio sam se da ne remetim tišinu zvukom točkova na koferu koji sam vukao sa sobom. Nisam osoba koja je

ravnodušna prema miru, redu, pristojnosti ili kako god nazvali, a sve se to osećalo.

Lice koje mi je dobro poznato, a nisam ga video skoro čitavu deceniju, pojavilo se iznad lica lokalnih meštana. Moj prijatelj i domaćin narednih nekoliko dana, Aca.

Redovi su bili na svakom koraku, ispred mnogih restorana. Bez galame, guranja i prepirki, karakterističnih za redove u našim krajevima, čekali su na trotoarima, i mi medju njima. Prva večera u Japanu, po preporuci domaćina, je bila gyoza, testo punjeno povrćem ili mesom, kuvano na pari. Pravo osveženje posle dvadesetak sati leta. Nije dugo trebalo da shvatim da je Tokio grad u kojem ne možete pogrešiti kada su

restorani i hrana u pitanju. Nisam mogao da dočekam jutro i prvi trening u Hombu dojo-u, pa smo se posle večere uputili ka istom, tek toliko da upijem malo energije.

Vremenska razlika je učinila svoje i noć je protekla sa tek tri sata sna, ali to nije bio razlog za odustajanje od treninga i susreta sa Doshuom, Dojo-cho-om i njihovim aikidoom. Zora u zemlji izlazećeg sunca je fascinantna. Sunce koje se radja me je ispratilo na prvi jutarnji trening. Preslišavao sam se u sebi, kako ne bih slučajno zaboravio neki od domaćih običaja i protokola ponašanja. Aikidoke su pristizale. Uredno složena obuća se nalazi na svega par metara od ulaznih

vrata. Na putu do svlačionice se nalazi lik O'Senseia koji svi pozdrave u prolazu, kao i lik Kishomaru Ueshibe, prvog Doshua.

U svlačionici, kao i svuda, nije bilo galame. Svi su razgovarali i, naravno, svi su me ljubazno pozdravljali, iako se vidimo prvi put. Na ulasku na tatami smo se prvo naklanjali shomen-u, pa i svim ostalim aikidokama na strunjači. Nakon desetak minuta smo seli u seizu i čekali početak.

Bez razgovora, posle seize i zagrevanja, počeo je trening. Ništa strano i nepoznato. Tek nekoliko aikidoka bez hakame na tatamiju, pored stotinak hakami, i medju njima se nalazio i moj prvi uke. Prišao mi je Kenji Minami i

putevi su nam se ukrstili po prvi, ali ne i poslednji put, na samom izvoru aikidoa. Ovde se ceo trening vežba sa istim partnerom.

Posle par treninga tog dana sam se sreo sa Dojo-cho-om, predao mu poklon i malo smo porazgovarali. Proveo me je kroz Hombu dojo i dobio sam raspored nastupa na 57. All Japan Aikido Embukai-u. Čekao me je crveni tatami.

Svako jutro mi je počinjalo treningom. Doshu, Waka i još poneki od sjajnih instruktora Hombu dojoa su sledili odmah posle rađanja sunca i novog dana, a posle treninga duge šetnje po Tokiju i obilašci. Stanica Shinjuku sa 50ak platformi, na nekoliko

spratova, 200 izlaza, koja prihvati svakodnevno skoro 4 miliona putnika, bila je među prvim destinacijama.

Shinjuku Gyoen nacionalni park se nalazi nedaleko od Shinjuku stanice. Datira još iz Edo perioda (1603 - 1867.), nakon čega je pretvoren u botaničku baštu, a preuzela ga je carska porodica 1903. godine sa svrhom rekreacije i zabave gostiju. Bio je skoro potpuno uništen za vreme Drugog svetskog rata, a obnovljen je kao javni park 1949. godine. Japanski, francuski i engleski vrtovi čine tri celine parka, na ogromnoj površini, i bez mnogo muke mogu da oduzmu skoro ceo dan obilaska.

Shibuya raskrsnica sa karakterističnim zaustavljanjem svih vozila, kako bi stotine pešaka prešlo put, nalazi se odmah pored Hachiko izlaza iz Shibuya stanice, na kojoj je pas Hachiko čeka svog profesora Uenoa svaki dan posle posla. Verujem da mnogi znaju za priču, da je profesor preminuo na poslu 1925. godine, a da ga je pas čeka svaki dan do 1935. godine. Lojalnost nije odlika samo pasa, i ljudi u ovoj zemlji su gajili lojalnost kao tradiciju vekovima. (CHUGI)

Bilo je vreme i za pogled sa većih visina na Tokio, pa sam se popeo na zgradu Vlade Tokija, ili Tocho, naravno u blizini Tocho-mae stanice. Sa 202 metra visine opservatorije sam mogao videti

planinu Fuji, Tokyo Tower, Meiji hram, Tokyo Dome kompleks, kao i gradjevinu nazvanu Tokyo SkyTree.

Tokyo SkyTree, predajnik i vidikovac, postao je najviša gradjevina u Japanu 2010.godine, a 2011. godine je dostigao svoju sadašnju visinu od 634 m, što ga čini najvišim tornjem u svetu, i drugom najvišom gradjevinom u svetu, odmah posle Burj Khalifa. Posetioци stižu na prvu platformu na visini od 350m za 15-ak sekundi u jednom od četiri lifta, oslikanih motivima četiri godišnja doba, dok se na drugu platformu na 450 m dolazi posebnim liftom. Ovde sam dočekaо zalazak sunca daleko na periferiji nepreglednih nizova građevina.

I pored svih vrsta prevoza, bus, voz, metro, lutao sam ulicama Tokija i Kjota, kako bi me privukao neki od čarobnih krovova zamkova i hramova, vrtova, mostova ili tradicionalnih ceremonija koje su se dešavale na ulicama. Urednost i čistoća je nešto na šta se čovek lako i brzo navikne. Jest, piti, pušiti i telefonirati dok se hoda se smatra nepristojnim. Na pitanja kako sve održavaju čistim se odgovor sam pokaže: svako ostavi uredno i čisto iza sebe! Pravi primer je i Daiba ili Odaiba, veštačko ostrvo u Tokijskom zalivu, popula-

ran deo grada bogat tržnim centrima i zabavnim sadržajima. U prošlosti, u Edo periodu, branio je Tokio od mogućih napada sa mora nizom utvrdjenja. Odatle mu naziv i potiče: daiba = utvrdjenje. Jedan od poznatijih tržnih centara je i Aqua City Odaiba, koji dnevno proizvede oko dve tone biorazgradivog otpada u restoranima i radnjama. Sav otpad se pretvara u đubrivo namenjeno poljoprivredi. Do ovog futurističkog dela grada se dolazi ništa manje futurističkim prevozom. Do Odaibe se, između ostalog, dolazi i Yurikamome linijom, automatizovanim vozom, bez „vozača“, sa izdignutom prugom na visini petog sprata i gumenim točkovima.

Kyoto, manji grad od Tokija, sa oko 1,5 miliona stanovnika, je bio prestonica Japana od 794. do 1869. godine, kada je prestonica postao Tokio. Uništavan u 15. veku, pa obnavljan za vreme Tokugawa šogunata (1600. - 1869.), bio je pošteđen uništavanja u Drugom svetskom ratu, čime su predratna nasleđa bila sačuvana. Mnogi budistički i šintoistički hramovi, zamkovi i vrtovi, su na listi Svetske baštine UNESCO-a (čak 17 lokacija je u Kyotu). Put od Tokija do Kyota, oko 500 km, prešao sam za malo više od dva sata, zahvaljujući Shinkansen vozovima.

Gion distrikt, poznat kao geisha distrikt, vratio me je nekoliko

vekova unazad. Stare drvene kuće se pružaju čitavom dužinom ulice, a u njima se i danas nalaze prodavnice i restorani. Do ovog dela grada sam dolazio putem na kojem sam naišao na Nishiki pijacu (Nishiki Ichiba), poznatu i kao Kuhinja Kjota. Pijaca je počela kao riblja pijaca još 1310. godine, a danas se pruža preko pet blokova i čitavom dužinom su u ponudi japanski specijaliteti kojima je teško odoleti.

Carska palata (Kyōto Gosho) je bila rezidencija carske porodice do 1868. godine. Izgradjena je u Carskom parku (Kyoto Gyoen) u centru grada. Sam park je ogroman, čak 1300 x 700 metara. Nijedan objekat u Palati nije otvo-

ren za posete, ali i sam osećaj šetanja kroz vrtove je bio sjajan.

Nijo zamak (Nijōjō) je na mene ostavio mnogo jači utisak. Izgradio ga je Tokugawa Ieyasu 1603. godine. Izgradjen je u tri zone: Honmaru, prvi krug odbrane, Ninomaru, drugi krug odbrane, i vrtovi koji okružuju Honmaru i Ninomaru, dok je ceo zamak okružen kamenim zidovima i rovovima. Na ulazu u Ninomaru se nalazi neverovatna Karamon kapija u kineskom stilu, iza koje se nalazi Ninomaru palata, u kojoj je boravio šogun. Fotografija unutrašnjosti nema, jer je fotografisanje zabranjeno. Posetioci koji žele da udju ostavljaju obuću u policama ispred Palate. Naravno, i ja

sam bio jedan od njih. Sve prostorije su bile pokrivene tatamijem, a oslikani zidovi, klizna vrata i tavanice su remek-dela za sebe. Kroz hodnike i čekaonice se dolazi do glavne prostorije, u kojoj se nalazi dvadesetak voštanih figura samuraja i samog šoguna u seizi. Kao da sam se vratio četiri veka unazad i čuo njihove glasove. Ninomaru vrt sa jezerom dočekuje posetioce na izlasku iz palate.

Na zapadnom delu grada se nalazi Arashiyama, distrikt poznat po Togetsukyo mostu, Tenryuji hramu, Okochi Sanso vili glumca Okochi Denjira, parku sa majmunima koji slobodno šetaju i nezaboravnoj bambusovoj šumi.

Na jugu grada se nalazi Fushimi Inari hram (Fushimi Inari Taisha), poznat po hiljadama crvenih torii kapija, koje se nalaze iza glavne zgrade ovog Shinto hrama posvećenog Inari, Shinto boga pirinča, i čine pešačku stazu Senbon Torii, ili „Hiljadu Torii kapija“. Svaka od njih je donacija pojedinaca i kompanija, čije ime i datum donacije su upisani na zadnjoj strani svake kapije. Iznos donacije za manju kapiju počinje od 400.000 jena i raste do preko milion jena za veću kapiju. Vrednost yena je oko jednog dinara.

Istok grada krase Kiyomizu-dera hram, budistički „Hram čiste vode“, koji datira iz 8. veka. Iza glavne zgrade se nalazi Otowa vodopad, koji čine tri razdvojena vodena toka. Posetioци za piće

koriste metalne šolje na dugom štapu (posle svakog korišćenja se šolje stavljaju u sterilizator!). Veruje se da svaki tok vode ima drugačiju korist: jedan donosi dugovečnost, drugi uspeh u školi (pristup školi je potpuno drugačiji i može se povezati sa napretkom) i treći donosi sreću u ljubavi. Medjutim, piti iz sva tri izvora se smatra pohlepnim. Skromnost je prikazana kao vrlina, a ne kao slabost.

Konačno, na severu grada se nalazi Kinkaku-ji, „Zlatni paviljon“, koji je dobio ovo ime jer su poslednja dva nivoa (od ukupno tri) prekrivena zlatnim listovima. Prvenstveno je bio mesto za odmor šoguna Ashikaga Yoshimitsua, posle čije smrti je postao Zen hram. Njegov unuk je inspiri-

san ovim hramom napravio Ginkakuji, „Srebrni paviljon“, par decenija kasnije na drugom kraju grada. Zlatni paviljon se ogleda u jezeru okruženom prelepim vrtom. Pravi „energy spot“, kako ga je nazvao moj prijatelj Aleks.

Običaje samuraja su prihvatili i ostali stanovnici starog Japana. Jedan od običaja i nasledja je i ceremonija čaja ili chado, u kojoj su mogli da uživaju samo pripadnici vladajuće i ratničke klase. Tri osnovne škole ceremonije čaja je nalaze u Kjotu. Posetio sam jednu od njih sa ciljem da „popijem čaj“. Presvukao sam se u kimono i ušao u prostoriju u kojoj nas je dočekala Tanaka-san, „majstor ceremonije čaja“, peta generacija ove veštine. Miris zelenog čaja je ispunjavao prostoriju. Na kraju, posle

2019. Tokio, Nippon Budokan, 57. All Japan Aikido Demonstration

ceremonije smo se i sami okušali u pravljenju napitka bez aditiva.

Posle višednevnog obilaska stare prestonice, došlo je vreme da se vratim u novu, Tokio. Opet me je čekalo jutarnje sunce u Hombu dojou i svakodnevni treninzi, novi poznanici i stari prijatelji.

25. maja, posle jutarnjeg treninga, uputio sam se u Nippon Budokan, gde se održavao 57. All Japan Aikido Demonstration, najveći godišnji događaj Aikikai Fondacije, sa tradicijom od 1960. godine i najveći Aikido Embukai u svetu sa oko 8.000 učesnika i 15-ak hiljada gledalaca. Ovaj embukai je prvi u novom Reiwa periodu. Škole su se smenjivale na pet tatamija ceo dan. Pred sam kraj je

na red došao i Hombu dojo, a ja sam imao čast da predstavljam školu O'Senseia, kao jedini iz Srbije. Čekali smo u hodniku, kao i svuda u redovima, dok se nije začuo zvuk taiko bubnja. Slagao bih kada bih rekao da se nisam naježio. Istrčali smo na tatami i počela je demonstracija. Dojochu je vodio našu grupu. Desetak minuta je prošlo kao desetak sekundi. Na kraju seiza, naklon Doshuu i svim ostalim gostima, opet taiko i istrčavanje sa tatamija.

Posle nastupa Hombu dojoa, u svojoj 90-oj godini je nastupio Tada sensei, 9. DAN. Rodjen istog dana, ali 46 godina posle O'Senseia, i dalje je imao energiju koju treba poštovati. Kraj svečanosti je obeležio nastup Doshua.

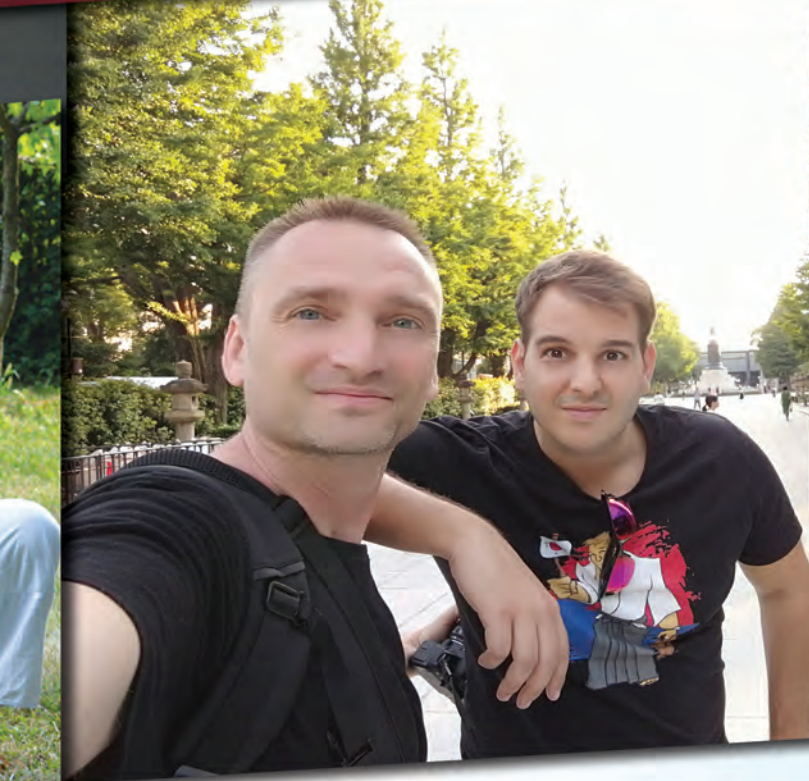
Sutradan na treningu, koji je vodio Doshu, imali smo priliku da porazgovaramo sa njim. Prilazio bi nam i pitao kakvi su utisci sa Embukai-a. Kakvi su? Na izuzetno skromnom japanskom sam uspeo da izgovorim da mi je čast da predstavljam Hombu Dojo.

Vratio sam se iz Japana sa osećajem kao da idem od kuće kući, sa svakodnevnom željom da se vratim tamo. I vratiću se... Opet... I opet...

Duško Kulačin, Shidojin, Hombu dojo 4.DAN

Novi Sad, 07.02.2020.

Putovanje posvećeno porodici i prijateljima

Tomoe je bila posebno lepa, sa belom kožom, dugom kosom i šarmantnim crtama. Bila je izuzetno dobar strelac, a kao mačevalac vredela je hiljadu ratnika, spremna da se suprotstavi demonu ili bogu, na konju ili pešice. Kad god bi se bitka odlučivala, Jošinaka ju je slao kao svog prvog kapetana, opremljenog jakim oklopom, velikim mačem i moćnim lukom; bila je hrabrija od bilo kog drugog njegovog ratnika.

Iz Priča o Heikeu (nastale pre 1300. godine) epske bronike u prozi.

